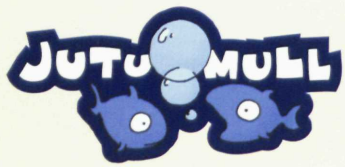

TAFELKE

WWW.LASTEKAS.EE

Märtsikuu 14. päeval peetakse emakeelepäeva. Mai-Liis tahab niivõrd tähtsat päeva kuidagi eriliselt tähistada, ent ei oska otsustada, kuidas.

„Ei tea, kas peaks emakeelele tordi tegema ja sellele küünlad peale panema?” pomiseb ta endamisi. „Või hoopis ühe ilusa kaardi joonistama? Paraadi sel päeval ei korraldata. Äkki peaksin ise linna keskväljakule marssima minema? Või tuleks sel päeval hoopis piparkooke küpsetada ja sõpradele kingitusi teha? Või hoopistükis lõket põletada? Mitte ei tea, mida teha!”

Järsku kõlab kellegi pidulik kõhatus. See on Mai-Liisi emakeeleõpik, kes on teiste õpikute seltsis kirjutuslaual pikutades Mai-Liisi arutlust pealt kuulanud. Ta ütleb...

Mida emakeeleõpik ütleb?

Saada oma vastus enne 20. märtsi meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastusele lisa **kindlasti** oma nimi, vanus ja aadress!

Parimatele vastajatele on auhindadeks kirjastuse Draakon ja Kuu välja antud Lemony Snicketi raamat „Avar aken” ning Kate DiCamillo raamat „Lugu hiirest nimega Desperaux”.

...

Veebruarikuu jutumullimängus tuli välja nuputada, mida ütleb jänes Helmut ballile ruttavale põdraprouale.

Võiduvastused:

Helmut ütleb: „Lahe müts! Mängime trips-traps-trulli, mina alustan!”

Keiu Vaikna (9 a), Tallinn

Helmut küsib: “Aga kuhu sa oma autasud paned?”

Aveliis Veskimäe (8 a), Türi

Ergutusauhind:

Helmut ütleb: “Oled ennast jah nii üles löönud, aga kõige tähtsama sa unustasid – sul pole kaunist rahvariidevööd!”

Malle Poola (12 a), Tartu

Võiduvastuste autorid saavad auhinnaks Kristiina Kassi raamatu „Samueli võlupadi” kirjastuselt Tänapäev ja Lemony Snicketi raamatu „Karm kool” kirjastuselt Draakon ja Kuu. Ergutusauhinnaks on seekord värviliste lehtedega märkmik. **Palju õnne!** Auhinnad saab kätte posti teel.

Vaata ka Täheke kodulehekülge aadressil **www.taheke.delfi.ee!**

Joonistanud Hillar Mets

SISUKORD

Jutumull.....	2
Uudised	3
See, kes tuli sealt sellepärast <i>Tim Janson</i>	4
Tainasuud <i>Jaani Rannap</i>	6
Kati karjub <i>Kristiina Kass</i>	8
Söömise jutt <i>Kaarina Ritson</i>	9
Ohhoo!	
Imelikud toidud <i>Tauno Vahter</i>	10
Kokanurk	11
Intervjuu	
Tom ja Anni räägivad emakeelepäevast <i>Wimberg</i>	12
Võistlus	14
Meisterdus	15
Post	17
Nali	18
Arva ära!	19

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

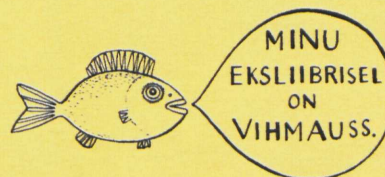
Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 646 3697

Peatoimetaja Piret Raud
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 666 2535

Esikaane on joonistanud Mare Hunt.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

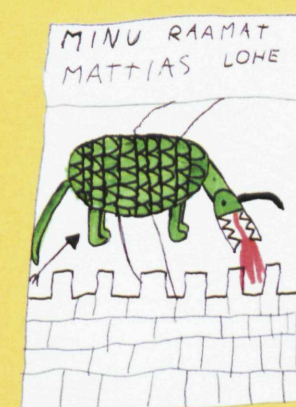
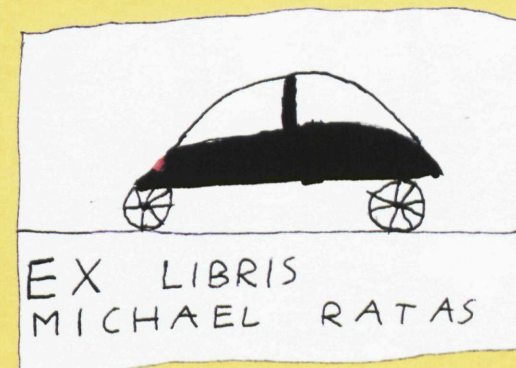

TÄHEKESE EKSLIBRISE-VÕISTLUS

Täheke kuulutab emakeelepäeva puhul välja suure eksliibrisevõistluse. Eksliibris ehk teise sõnaga raamatuviit on raamatu omaniku märk, väike pildiga paberileht, mis kleebitakse raamatu sisekaanele. Eksliibrisele on harilikult kirjutatud ladinakeelne *ex libris*, mis tähendab eesti keeles „raamatute seast“, ja inimese nimi, kellele raamat kuulub. Ka on sinna enamasti joonistatud midagi, mis seda inimest iseloomustab. Näiteks kalamehe eksliibriseilt võib leida kala pildi ja aedniku raamatuviidalt puu või lille.

Kui raamatu omaniku perekonnanimi tähendab midagi sellist, mida saab joonistada, näiteks tamm või meri, siis võib eksliibriseil kujutada seda. Laste eksliibristel käivad tavaliselt need asjad, mis lastele armsad on: kommid ja kiisud ja printsessid, aga ka lohed ja rüütlid ja kosmoseraketid.

Tähekeste toimetuse ootabki laste endale joonistatud eksliibriseid. Need tuleks saata toimetuse aadressil **Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn**. Täheke avaldab valiku kõige ilusamatest eksliibriseid ja kingib tublimatele joonistajatele auhinnaks kaunid pildiraamatud. **Võistlus kestab 31. märtsini** ja võitjate nimed tehakse teatavaks ajakirja mailkuunumbris.

Tim Janson

SEE, KES TULI SEALT SELLEPÄRAST *miks*

Kõigepealt pean ma ausalt vastama kolmele küsimusele. Ma ei tea, kust ta tuli. Ma ei tea, miks ta tuli. Ja samuti ma ei tea, kes ta oli.

Nüüd siis täpsemalt.

Ühel pühapäeval pärastlõunal, kui ma parasjagu laua taga istusin ja tühjale joonistuspaperile üht-teist kriipseldasin, tuli ta mu juurde ja prantsatas laua servale istuma.

Vaatasin teda. Tema mind. Ja niiviisi pikka aega. Siis ta ei pidanud vastu ja küsis:

„Kas sa tead, kust ma tulin?”

„Ei tea,” vastasin ma ausalt.

„Aga seda, miks ma tulin?”

„Pole õrna aimugi,” püüdsin ma jälle aus olla.

„Kuid seda sa ju ikka tead, kes ma olen?” küsis tundmatu ja vaatas lootusrikkalt mulle otsa.

„Ei,” vastasin ma, „ka sellest ei tea ma mitte kui midagi.”

Pärast neid küsimusi valitses toas tükk aega vaikus. Vaatasime ikka veel teineteisele otsa. Tema ilme muutus iga hetkega üha rohkem ja rohkem nukramaks.

Viimaks ei pidanud ta vastu ja hakkas nuuksuma. Alguses tasakesi turtsudes, siis juba kogu hingest luristades ja oma käekestega pisaraid pühkides.

Mul hakkas temast kahju ja ma küsisin: „Miks sa nutad? Ega ma sind ometi solvanud?”

„Ei,” kostis õnnetu hääleke läbi pisarate. „Ma nutan sellepärast, et iga kord, kui ma kellegi juurde lähen ja küsin, et kust ma tulin, miks ma tulin ja kes ma olen, ei osata mulle vastust anda. Kõige

KES
ON?

MIS
NIMI

kust

kurvem on see, et ma ei tea ise ka seda.”

„Kui nüüd veidi järele mõelda, siis ma tean, kust sa tulid,” ütlesin ma lohutavalt. Tema nuuksed lõppesid.

„Jah?”

„Jaa,” noogutasin ma enesekindlalt. „Sa tulid Sealt,” rehmasin ma umbkaudu käega.

„Ja miks ma tulin?” pilkusid tema silmad lootusrikkalt.

„Sa tulid Sellepärast,” vastasin ma samuti umbmääraselt.

Tema tuju paranes minu hämmastuseks sellest silmanähtavalt. Nüüd suutis ta juba naerata ja esitas mulle kavalalt viimase küsimuse: „Aga kes ma olen?”

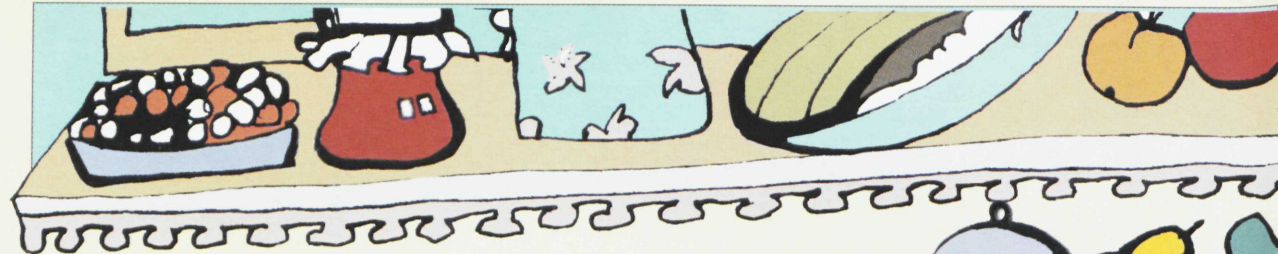
„Sa oled See,” vastasin ma silmagi pilgutamata.

„Hurraa!” hüüatas ta rõõmsalt, hüppas minu kirjutuslaualt põrandale ning kasvatas suurest rõõmust paar tiritammi. „Ma tean. Ma tean nüüd enese kohta kõike. Ma tulin Sealt, tulin Sellepärast ja olen See! Võrratu!” Seepeale tuiskas ta toast välja.

Rohkem pole ma teda näinud, sest pärast seda päeva ei külastanud ta mind enam kunagi. Ikkagi on mul hea meel, et sain talle seda rõõmu valmistada, vastates küsimustele, millele ta kuskil mujal vastust ei saanud.

Kätt südamele pannes võin ma praegugi kinnitada, et ma tõepoolest ei tea, kust ta tuli, miks ta tuli ja kes ta on. Ma loodan, et ta seda lugu ise ei loe.

Joonistanud Anne Pikkov

Jaan Rannap

TAINASUUD

„Vanaema, teeme plaadikooki!”

Maavanaema Valli on just üle hulga aja paariks päevaks linna tulnud. Vanaema Valli on Endriku ja Erikuga üksi jäetud, sest emal ja isal oli tingimata vaja kohe linna peale rutata.

Vanaema Valli vaatab linnapere pildilehti ja ajakirju, vaataks hea meelega edasi.

„Vanaema! Teeme!”

„Eeei tea...” katsub vanaema tõrjuda. „Aeg juba hiline. Ja kapis ehk pole aineid...”

„On, on,” kinnitavad kaks suud. „On, on!”

„Mis kooki te siis tahaksite?”

„Ükskõik,” ütleb Endrik ruttu.

„Kõik, mis vanaema teeb, on hästi tehtud,” lisab Erik kavalalt.

Erik on hea meelespidamisega. Erik on poistele loetud muinasjutust ühe sedamoodi ütlemise meelde jätnud.

Enam ei püüa vanaema koogitööd edasi lükata. Varsti on munad-jahud lauale tõstetud, rosinad üles otsitud. Muhelus näol, segab vanaema Valli kausis tainast.

Poisid on teine teispool lauda, lusikad rusikas.

„Kõtt!” ütleb vanaema. Erik on püüdnud lusikasse tainast haarata.

„Kõtt!” ütleb vanaema. Seekord on Endrik lusika kausi poole sirutanud. „Tainas ei ole söögikraam. Tainast ei süüa!”

„Süüakse küll!”

„Tainas on mõnna!”

„Kes seda enne kuulnud on,” jääb vanaema endale kindlaks. „Kooki süüakse, tainas ei söö keegi.”

„Lapsed söövad. Emme ütles, et kui tema laps oli, siis tema ka sõi.”

„Emme ütles, et kui tema laps oli, siis ta sai sinu käest tainase lusikaga kõpsu otsa ette!”

„Niisugust asja mina küll ei mäleta,” surub vanaema Valli suu kitsaks kriipsuks. Enam ta poiste lusikaid ei tõrju. Tainas on valmis. Vanaema tõstab selle plaadi peale.

„Kausi võite teie puhtaks kraapida!”

Vanaema Vallil on kogemusi. Ta teab, kui kergesti kodusõjad puhkevad. Vanaema Valli tõmbab kaussi kriipsu.

„See pool on Endriku riik, see pool Eriku oma.”

Lusikad hakkamas, uurivad poisid oma valdusi.

„Erik sai suurema poole!” nõuab noorem vend õigust.

„Aga sinu poole peal on tainast paksemalt!”

Nii paistab tõesti olevat. Veidi aega kostab ainult lusikate kraapsimist ja suude matsutamist. Siis läheb jälle kisaks.

„Vanaema, Erik tuleb üle piiri. Üle piiri ei tohi tulla.” Lusikas rusikas on Endrik valmis oma riiki kaitsma.

„Ma ainult spioneerisin. Ma ei võtnud sinu riigist kübetki.”

„Pioneerida ka ei tohi. Kui sa veel pioneerid, siis...” Näost punane, vehib Endrik vaba käega venna nina ees.

Vääramatu jõud surub maha vaenuleegid.

„Poisid!” käratab vanaema Valli hääl, mida selles kodus ei kasutata. Ven-nastel, kes leebete keeldudega harjunud, vajuvad suud lahti.

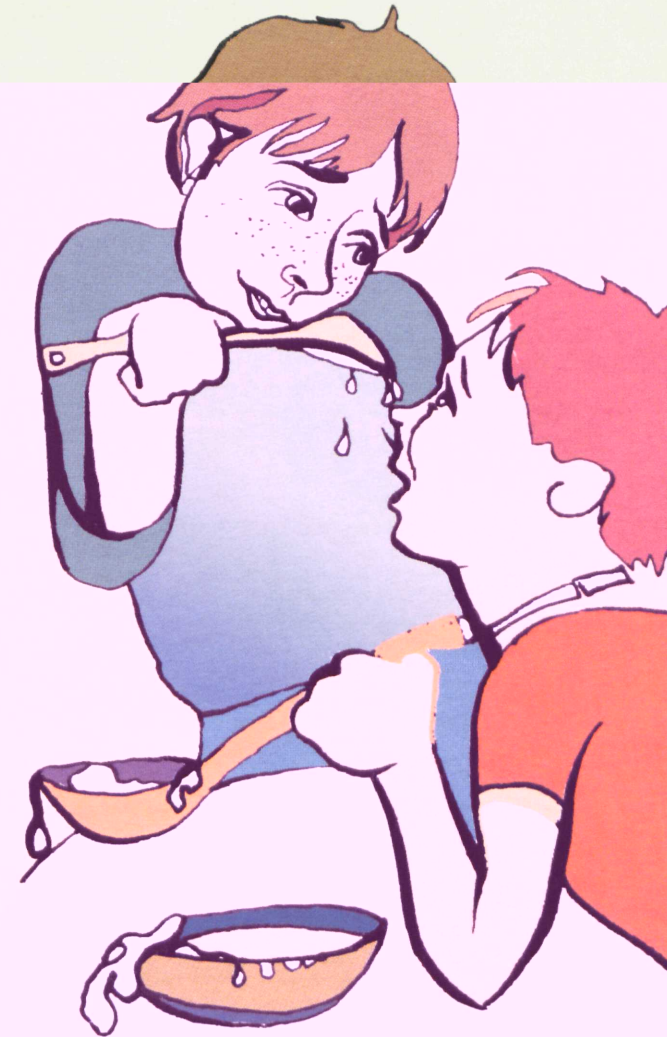
„Poisid!” põrutab vanaema Valli. „Kui see sõda ei lõpe, saate mõlemad nagu kord teie ema tainase lusikaga plaksu otsa ette!”

Vaikus.

Erik on esimene, kes suu lahti teeb.

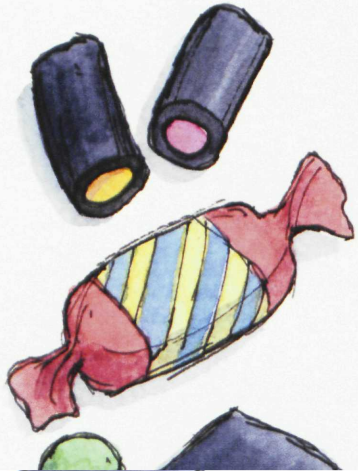
„Aga vanaema, sul ei ole ju tainast lusikat!”

Tõsi jah, vanaema Valli on endale märkamata puulusika, millega taina plaadile tõstis, puhtaks limpsinud.

Kristiina Kass

KATI KARJUB

Ema pidi Kristi ja Katiga poodi minema. Kahe väikse lapsega oli natuke tülikas poodi minna, aga muud ei jäänud üle. Piim oli otsas ja isa oli alles tööl.

Kati oli juba kolmeaastane, aga väike Kristi alles aastane.

„Kati, pane õueriided selga,” ütles ema ja hakkas ise Kristit riietama.

Aga Katil oli torni ehitamine pooleli.

„Kati! Hakkame minema! Pärast teed oma maja valmis.”

„Ei!” ütles Kati.

Ema oli saanud juba Kristile riided selga.

„Ruttu nüüd, Kristil hakkab ju palav!” Ema haaras Kati lastetoa põrandalt sülle ja hakkas tal-
le kombinesooni selga tirima.

„Ei taha!” protestis Kati.

Pisike Kristi istus esiku pingil, lutsis lutti ja vaatas suurt õde imestunud pilguga. Lõpuks olid kõik poodiminekuks valmis. Ema pani Kristi kak-
sikutekärusse istuma.

„Kas sina tahad ka kärus istuda?” küsis ema Katilt.

„Ei taha!” vastas Kati. „Mina tahan kõndida!”

Ema hakkas Kristit kärus lükkama ja Kati kõndis kenasti kõrval. Varsti pood paistiski.

„Ma ei taha enam kõndida!” virises Kati. „Ma tahan istuda!”

„No olgu,” ohkas ema ja aitas Kati kärusse.

Poes võttis ema kastist ainult piimapaki ja ruttas siis kassajärjekorra poole. Aga kassa kõrval oli kommiriul ja Kati teadis seda väga hästi.

„Ma tahan kommi!” nõudis Kati.

„Nüüd me kommi ei osta,” teatas ema rangelt ja kõndis peatumata edasi.

„Aga ma TAHAN kommi!” kiljus Kati ja surus jalad vastu maad.

Ema hakkas tasapisi kannatust kaotama. Kassajärjekorras seisvad tädid keerasid päid ja silmitsesid Katit uudishimulikult.

„Ära hakka nüüd jälle pihta, Kati,” noomis ema. „Täna on teisipäev ja sul ei ole üldse kom-
mipäev.”

„KOMMI!” karjus Kati ja trampis jalgu vastu maad. „MA TAHAN KOMMI!”

Tädid kassajärjekorras pööritasid silmi.

Väike Kristi istus kärus oma määratseva õe kõrval täiesti tasa ja vahtis teda suurte silmadega.

Kati tõmbas jälle kopsud õhku täis, et karjuda nii valjult, kui ta vähegi suudab, siis aga juhtus midagi kentsakat.

Väike Kristi võttis luti oma suust ja torkas selle PLUMPSTI! Kati suhu.

Kati oli korraga hirmus üllatunud.

Ema oli korraga veel rohkem üllatunud.

Ja kassajärjekorra tädide nägudele ilmus ühekorraga üllatunud naeratus.

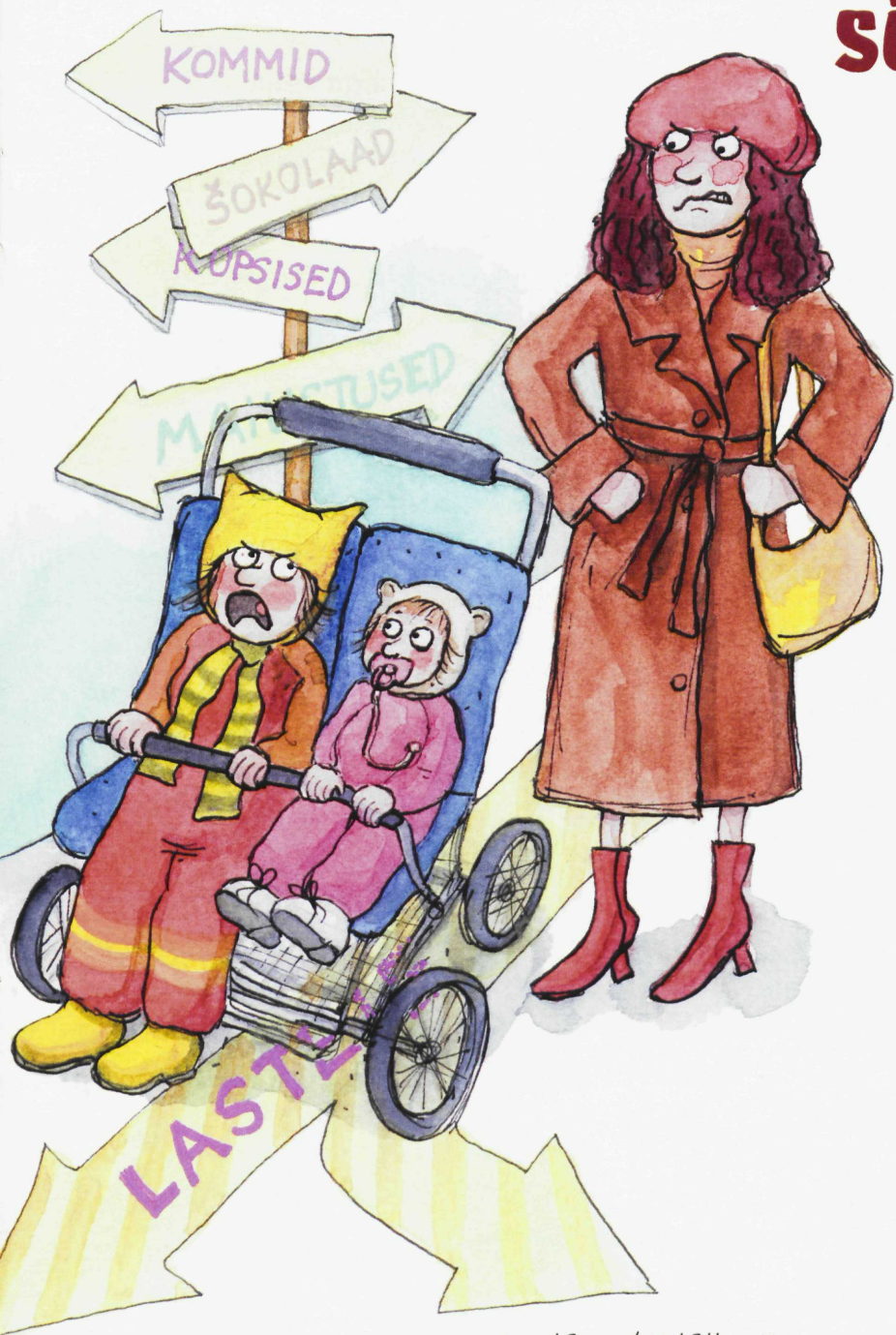
Kristi võttis hellalt õe käest kinni ja ütles: „Kati kallub!”

Aga Kati ei karjunudki enam. Kati istus hoo-
pis pailt Kristi kõrval ja imes lutti.

Kaarina Ritson

SÖÖMISE JUTT

Joonistanud Kristiina Kass

Kärt sööb. Pool taldrikutäit on juba otsas, siis ütleb ta korraga:

„Emme, tahan süüa!”

„Aga sa ju söodki praegu,” ütleb ema.

„Aga lusikas tahab ka süüa,” kostab Kärt.

„Noh, aga lusikas ju ka sööb koos sinuga,” vastab ema.

Lusikas keerutab end taldrikus ringi ja tundub, et toit talle kohe mitte enam ei maitse.

„Sööme ikka natuke veel. Vaata, mina ka süün,” seletab ema püüdlikult ja pistab õpetlikult suure kahvlitäie makarone suhu.

„Anna mulle ka kahvel,” nõuab Kärt seepeale. Kui kahvel, siis kahvel. Kahvel käes, hakkavad lusikas ja kahvel laua peal klõbinal tantsu lööma.

„Mõmmi tantsib kahvliga,” seletab Kärt abivalmilt sinna juurde.

„Oot-oot, kus see mõmmi on?” pärib ema.

„Siin!” hüüab Kärt ja näitab kaelkirjaku pildiga lusika peale.

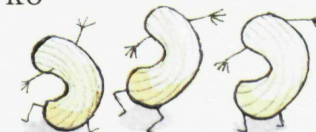
„No see kaelkirjak ei ole nagu eriti mõmmi moodi,” ühmab ema. Aga vahepeal on kahvel maha kukkunud ja mõmmi jutt jääb pooleli, sest Kärt muutub kangesti murelikuks:

„Ai-ai, issi sai haiget!”

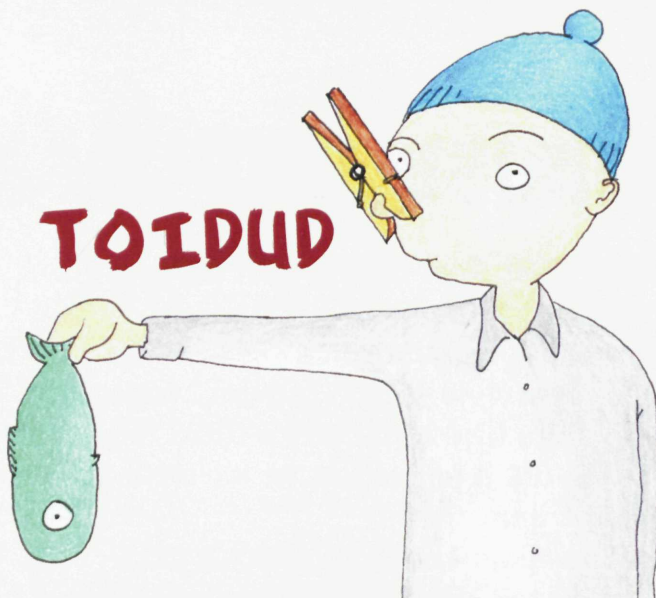
„Kus see issi siin on?” on ema pika taibuga.

„Kahvel on ju issi!”, on Kärt emme pärimisest tüdinenud.

„Ah või nii,” ohkab ema ja hakkab lauda koristama.

IMELIKUD TOIDUD

Kõigil on lemmiktoite ja ka mõned sellised, mida ei tahaks kohe kuidagi süüa. Mina näiteks ei suuda iial süüa kahte asja: kaerahelbeputru ja hapupiima. Aga maailmas on palju veidramaid või hullemaidki toite.

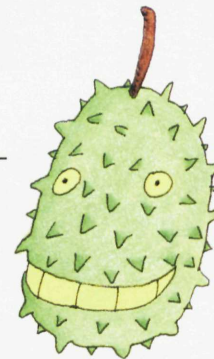
Rootslased, vähemalt mõned neist, on uhked oma rahvustoidu *surströmming*'u üle. Selleks võetakse tavaline heeringas ja lastakse pahaks minna ehk käärima hakata. Hiljem müüakse seda konserveidena, mida saab avada ainult jooksva vee all, sest muidu võib haisupilv olla liiga jube. Vanasti, kui külmkappe ei olnud, kaevasid kalurid kalatünnid maa alla, et need kauem säiliks. Nüüd on Rootsis augusti kolmandal reedel haisvate heeringatünnide avamine mõnel pool peaaegu rahvuspüha. Toidu hais on nii kole, et süüa soovitatakse seda õues.

AGA VIHMAUSSIDE RAHVUSTOIT ON MULDI!

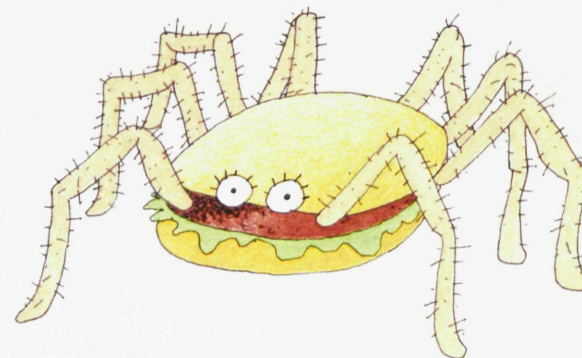

Joonistanud Ilmar Trull

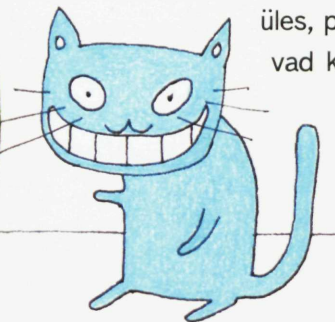
Kagu-Aasias peetakse delikatessiks puuvilja duriani. See on umbes sama suur kui melon, aga kaetud ogadega nagu siil. Kohalikud nimetavad duriani puuviljade kuningaks. See maitseb justkui pehme juustu, banaani ja teiste troopiliste viljade segu. Aga paraku on duriani kohta teinegi ütlemine: „Maitseb nagu taevas, haiseb nagu põrgu”. Duriani lõhn on nii jube, et seda ei tohi näiteks lennukisse võtta ja poes müüakse seda sageli kilekotis.

Kambodžas, samuti Aasias, süüakse ämblikke. Seal on nad suuremad kui Eestis, umbes peopesa mõõtu. Ämblikke ei sööda suure pidusöögina, vaid see on neil kiirtoit, umbes nagu hamburger. Ämblikke praetakse õlis ja müüakse tänavatel paar krooni tükk.

Maailma kõige kallim kohv on Kopi Luwak. Üks tassitäis seda jooki võib maksta sadu kroone. Ent see polegi tavaline kohv. Nimelt sööb aasia tsiibekass kohvipuu tooreid vilju ja kui need on ta kõhust läbi käinud, korjavad inimesed oad üles, pesevad ja röstivad ning jahvatavad kohvipulbriks. Kuidas keegi selle peale üldse tuli, pole teada.

Tauno Vahter

PIKAD JUUKSED ON NII SALATIL KUI KA SIRELIL JA OLIVIAL.

PIKKADE JUUSTEGA SALAT

Emal lõppematu jutt tervislikust toitumisest, köögi- ning puuviljade kasulikkusest on Olivia ja Sireli nii ära tüüdanud, et nad otsustasid katsetada, mis juhtub, kui kõik kõige kasulikud kokku segada.

Lastel läks vaja:

keskmise Hiina kapsas, karp lutserni idused ehk "juukseid", kaks apelsini, kaks paprikat, karp rasvata kodujuustu, purk maisi, porrulauk, 1 dl ehk pool klaasi apelsinimahla ja mõned tomatid ja kooritud kurgid.

Endalegi ootamatult said Olivia ja Sirel valmis salatiga, mis maitseb palju paremini kui friikartul, hamburgeri sees olevast kapsasalatist ja majoneesist rääkimata. Eriti üllatavalt heaks osutusid pikad valged idud, mis näevad välja nagu juukseid või nagu paksud ämblikuvõrgu niidid või nagu peenikesed õnaussid! Mahlasuse annavad salatile apelsinitükid ja apelsinimahla. Kõike seda püüdi-püüdi, neid tükke ja tükikesi hoiab koos kodujuust, mille valged piisad hammaste vahel mõnusasti plöksuvad.

Pikkade juustega salati tegemise saavad lapsed hästi hakkama, kui keegi täiskasvanu aitab neil vajalikud ained noaga tükki lõigata.

Sirelit ja Oliviat aitas Kerttu Soans.

Pildistanud Raivo Tükmaa

TOM JA ANNI RÄÄGIVAD EMAKEELEPÄEVAST

Luuletaja Wimberg käis emakeelepäeva eel külas ETV lastesaadetest tuttavatel Tomil ja Annil ning esitas neile mõned küsimused.

Tere, Tom ja Anni! Kas teie meelest on tore koolis käia?

TOM: On küll. Juba kas või sellepärast, et kus ma siis muidu päevad läbi peaks olema? Kogu aeg kodus istuda läheks ju igavaks ja tööle nii noorelt ei võeta. Aga koolis saab teistega juttu rääkida ja ka tarkust juurde. Ma olen juba nii tark poiss

Pildistanud Raivo Tiikmaa

TOMILE JA ANNILE MEELDIB LUGEDA.

küll, et tean, et tarkust läheb elus vaja. Osa tarkusi, näiteks matemaatika omad, on minu meelest küll igavad ja teised tarkused, näiteks kirjan-duse, ajaloo ja maateaduse omad, on põnevad, aga vajalikud on need kõik ühtmoodi. Vaadake, ma käin juba üksi poes ja seepärast pean oskama rahanumbreid kokku arvutada, et mulle kogema-ta valesti tagasi ei antaks. Aga kas ma siis oskaks seda teha ilma matemaatikata? Ei oskaks!

Anni, mida sina arvad?

ANNI: Mina olen Tomiga nõus.

Kas te sellisest päevast olete kuulnud nagu emakeelepäev?

ANNI: Mina olen. See on 14. märtsil. Ma tean isegi, miks see päev just 14. märtsil on. Aga Tom seda küll ei tea!

TOM: Mis sa seletad, muidugi ma tean.

ANNI: Noh, ütle siis!

TOM: Sest sel päeval aastal 1801 sündis esimene eesti luuletaja Kristjan Jaak Peterson.

ANNI: Õige! Tubli poiss, Tom!

Aga mispärast emakeelepäeva peetakse?

TOM: Sellel päeval räägitakse eesti keelest. Sest eesti keel on kõigile eestlastele tähtis asi. Ja räägitakse sellest, et seda keelt tuleb hästi osata. Ja sellest, et selliseid koledaid sõnu nagu „iimeil” ja „pagaasnik” ei peaks üldse kasutama.

ANNI: Ja siis loetakse veel palju luuletusi. Mitte nii palju kui jõulude ajal, aga ikka sinna kanti. Sest luuletuses on kõige ilusamad sõnad. Näiteks:

„Lõi künkal mühama männitukk, öös tuulte oigeis kostis hukk. Lõõsk oksti sõi, lõõm laotust lõi, leek ropsis puil kui punane kukk.” On ju ilus?

See on tõesti ilus. Kust see luuletus sul pähe jäi?

ANNI: See on salm ühest laulust, mis on „Kääbi-kus”. Ma esitan seda emakeelepäeva aktusel.

TOM: Aga rääkides emakeelepäevast ja Kristjan Jaak Petersonist – kas te teadsite, et ta läks jala Tartust Riiga?

ANNI: Ah? Ei teadnud. Tõsi ka või?

TOM: Tõsi. Ma lugesin seda ühest ajakirjast, mis ema töölaual vedeles. Ma loen kõik ajakirjad läbi, mida koju tuuakse. Isegi need, mis isa kapis on.

ANNI: Miks ta siis jala läks? Riia on ju Tartust nii kaugel.

Vahest tal ei olnud bussipileti raha?

ANNI: Kuulge, te teete nalja! See oli 200 aastat tagasi. Siis ei olnudki veel busse leiutatud. Kõik sõitsid ainult hobusega.

Jah, see oli tõesti nali. Kas te ise olete ka luuletusi kirjutanud?

ANNI: Tom on!

TOM: Ma kirjutasin ükskord räpiloo sõnad. Sellest, kuidas muudkui visatakse sodi maha. Ja siis olen veel paar haikut kirjutanud. Ja ükskord tuli üks luuletus täitsa iseenesest pähe. See oli talvest. Aga Anni kirjutas ka ükskord hästi ilusa luuletuse. See oli sellest, kuidas on kevad ja oja vuliseb ja oja kaldal

LASTE JOONISTATUD PILDID TEEVAD TOMILE JA ANNILE RÕÖMU.

jalutavad poiss ja tüd...

ANNI: Aah! Kust sa seda lugesid?

TOM: Sinu päevikust.

ANNI: Ja kust sa mu päeviku kätte said?

TOM: Ise unustasid selle minu juurde.

ANNI: Ja sina kohe sorima!

TOM: Nojah, vaatasin sisse, et mis asi see on. Ja kohe hakkas luuletus silma. Ära unusta siis oma salajasi luuletusi teiste juurde!

Hästi. Huvitavat emakeelepäeva ja ilusat kevade tulekut!

TOM: Aitäh!

ANNI: Teile ka!

TOMIL ON VAHVA VANAEMA.

*Tomil ja Anniga puhus juttu Wimberg.
TÄHEKE TÄNAB ETV-D.*

Võistluse võitsid perekond Valingu sõbralikud lumememmed.

Johanna ja Maria Johanson koos lumememme ja lumetaadiga

Aksel Seppeli lumest jänes

Perekond Soosaare lumeelukas

AGA
MINA OLEN
SUPERNINA
2007!

Jaauarikuu Tähekeses välja kuulutatud lumememnevõistlusele laekus suur hulk imetoremaid memmepilte. Žürii koosseisus Riina Jussila, Ilona Martson, Helbe Mäevere, Piret Raud ja Priit Rea otsustas superlumememme austava tiitli anda Marie ja Lisell Valingu meisterdatud uhkete mütsidega sõbralikule memmepaarile. Tüdrukud saavad auhinna mänguajapood Juku kinkekaardi.

Lisaks antakse viiele lumememmeistrile ergutuspreemiaks lustakas lasteraamat. Auhinna saavad: David Kakko, Aksel Seppel, Johanna ja Maria Johanson, Karin Orgulas ning perekond Soosaar. Aitäh kõigile osalejatele ja palju õnne võitjatele!

Karin Orgulase meisterdatud lumememm

David Kakko omatehtud memmedega

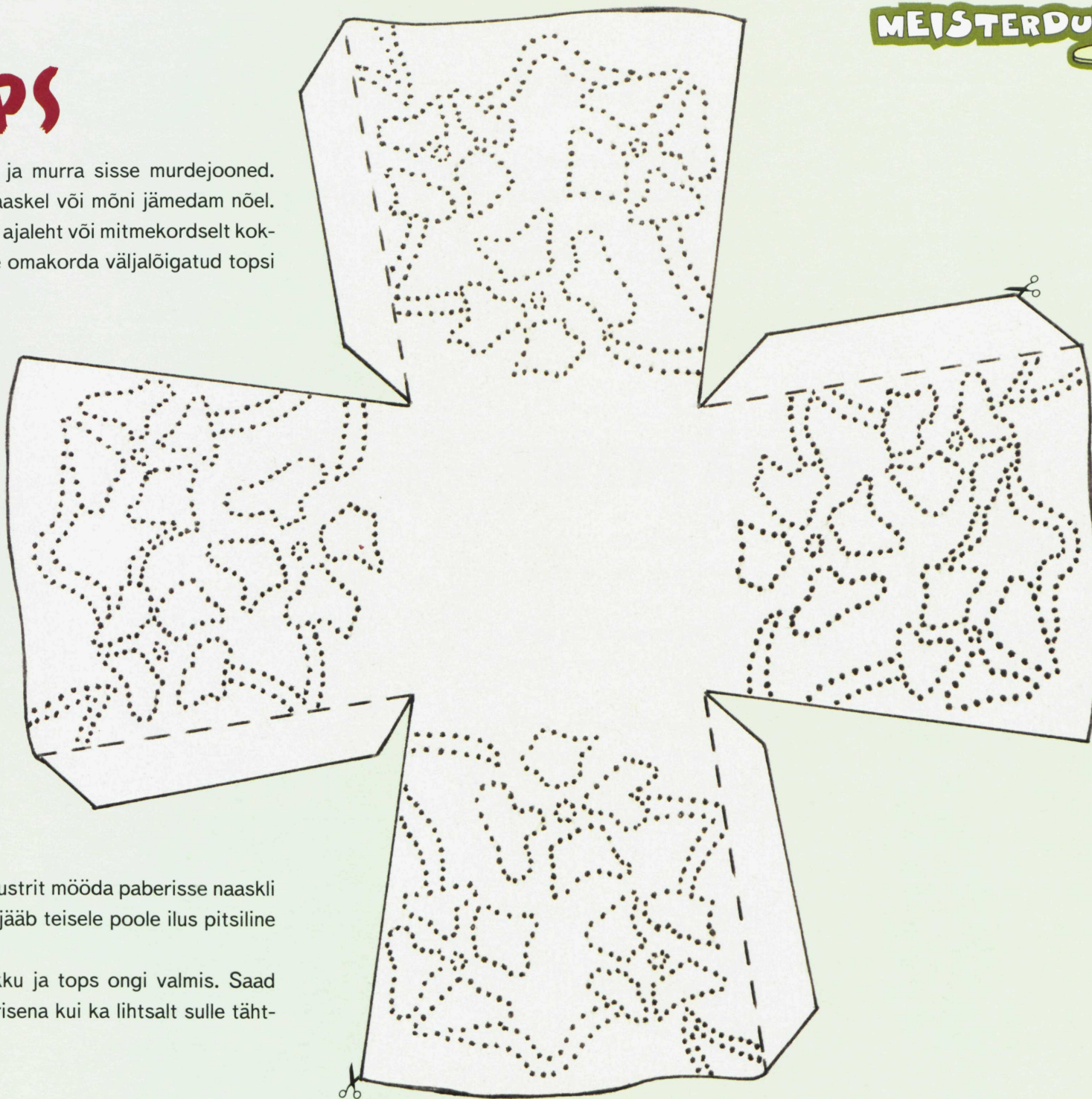
TÖRE TOPS

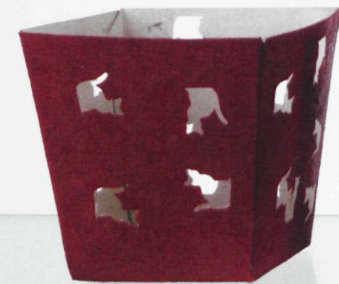
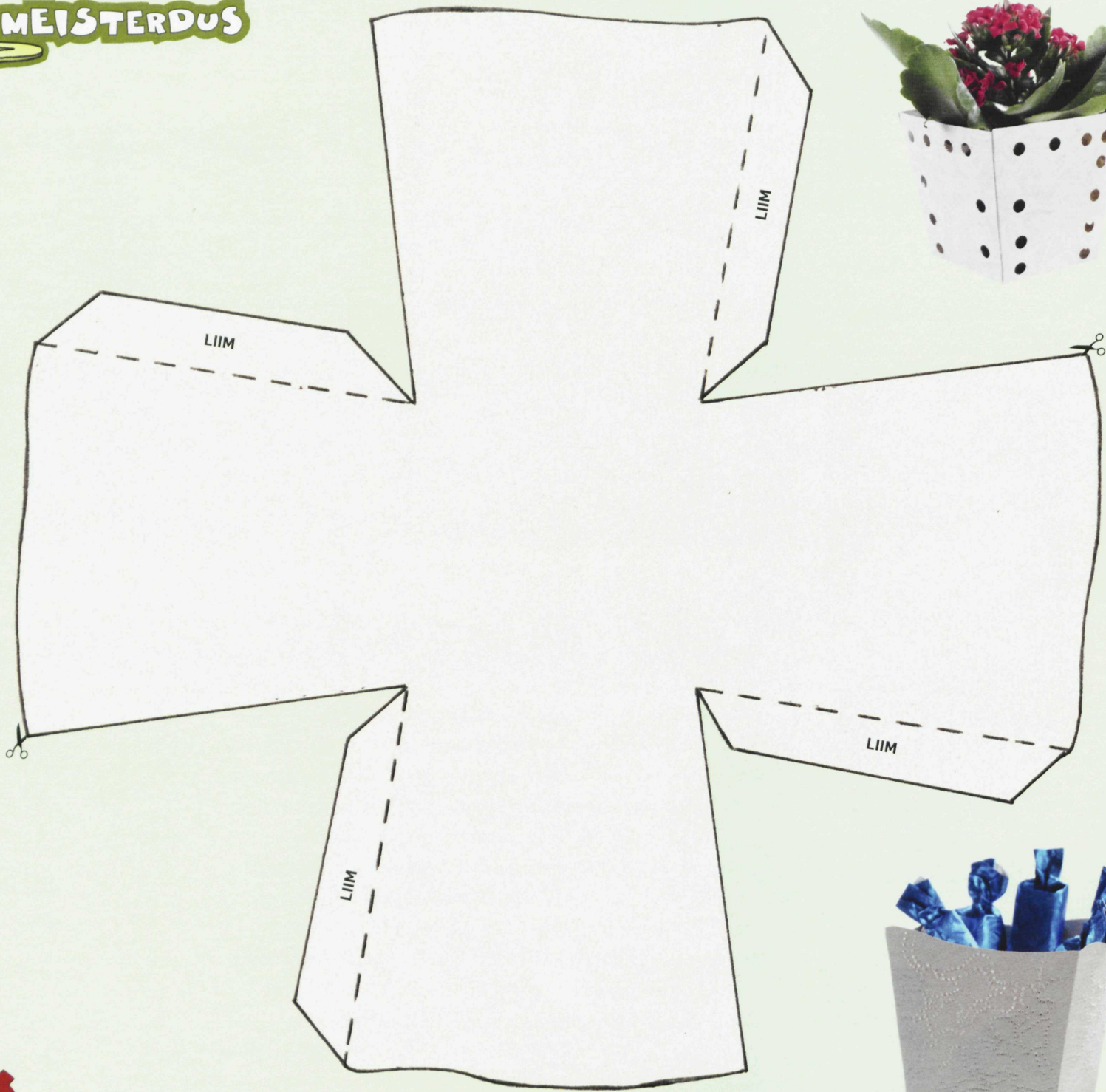
Kõigepealt lõika topsike välja ja murra sisse murdejooned. Nüüd küsi emalt lõikelaud ja naaskel või mõni jämedam nõel. Pane lõikelauale paksemat sorti ajaleht või mitmekordselt kokumurtud laudlina ja selle peale omakorda väljalõigatud topsi pinnalaotus.

Kui sa nüüd joonistatud mustrit mööda paberisse naaskli või nõelaga augud torkad, siis jääb teisele poole ilus pitsiline muster.

Seejärel kleebi küljed kokku ja tops ongi valmis. Saad seda kasutada nii lillepoti ümbrisena kui ka lihtsalt sulle tähtsate asjade hoidmiseks.

Joonistanud Sirel Tammiisto (5 a),
Rõõmutarekese lasteaed

ÕUNAUSS

Õuna sees on õnauss.
Ta on seal sees täitsa kuss.
Närib ära kõik meie õunad ta.
Oota nüüd, õnauss, oota sa!

Meil tuleb kasutada õnaussimürki,
muidu peame sõitma ussi eest Türki.
Mis me teeme ussiga?
Teda ei saa ju ära saata bussiga.

Kerli Tali (8 a),
Tartu Kivilinna gümnaasium

SÜGISE NALI

Ükskord nalja tegi sügis –
tema suvest ette trügis!

Suvi muigas: on vast sell!
Äkki nägi, mis on kell.
„Juba kümme!” karjus suvi.

„Mul kella jaoks ei jätku huvi!”
kilkas tali, ise vali.
Pidi kohe tulema,
kuid läks hoopis ujuma!

Vaja oli talve
kohe pärast suve.

Kevad hakkas kamandama:
Tali, tule, tule!

Laura Klesment (9 a),
Gustav Adolfi gümnaasium

Joonistanud Emma Leena Toomsalu (5 a),
Rõõmutarekese lasteaed

PASS

Joonistanud Mattias Rähn (7 a),
Tallinn

Passi on meil kõigil vaja,
muidu ei saa välismaale maja.
Kui sul oma pass on,
oled rõõmus nagu konn.

Triinu Läst (9 a),
Kadrioru Saksa gümnaasium

TIHANE AKNAL

Tihane mu akna peal,
väike lind, näe, istub seal.

Süüa on tal väga vähe,
tuisku, tormi puhub pähe.

Süüa annan talle ma,
et linnukegi süüa saaks.

Laul on tal pekk ja sihvkad,*
hakka söömisega pihta.

*Sihvkad – päevalille seemned

Tõiv Helm (9 a),
Tartu Miina Härma gümnaasium

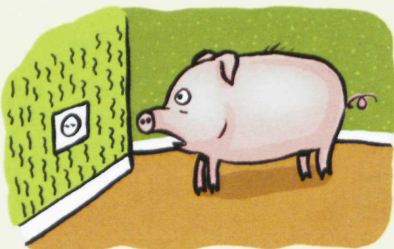
Joonistanud Lea Oja (10 a), Laeva põhikool

Juku istub köögis laua taga. Ta koorib banaani banaani järel, paneb neile ketšupit peale ja viskab seejärel prügikasti.

„Miks sa hea toidu prügikasti viskad?“ on vanaema Juku käitumisest häiritud.

„Mis hea toidu?“ poriseb Juku. „Ma ei tea midagi vastikumat kui ketšupiga banaanid.“

Siga satub peremehe majja ja näeb seinas elektrikontakti.

„Mis kuritegusid siin majas küll toime pannakse!“ karjatab ta. „Ma näen küll, et siga on seinasse müüritud – vaesekese kärss ju paisatab!“

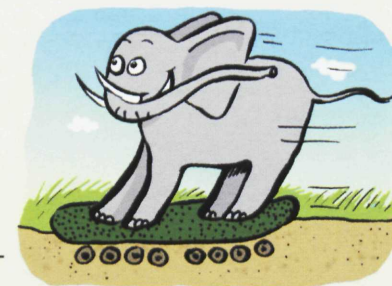

Kaks sõpra saavad kokku ja üks küsib teiselt:

„Kas sa seda restorani tead, mis kuu peal on?“

„Tean, tean, miks ei tea“ vastab teine. „Seal on hea toit, aga kehv atmosfäär.“

Mis see on – hall ja kuusteist ratast all? Elefant rulaga sõitmas.

Õpetaja küsib tunnis lastelt:

„Millised hambad tulevad inimesele suhu hiljem, kas piimahambad või jäävhambad?“

Juku tõstab käe ja hüüab:

„Hiljem tulevad hoopis kunsthambad!“

Karu satub vangikongi ja uurib:

„Ei tea, kas siin aetakse vangidel pead kiilaks ka? Kas sina, jänes, oskad seda mulle öelda?“

„No kust mina seda tean!“ laiutab jänes käppi.

„Ma istun siin kah alles esimest päeva. Sa küsi parem rotilt.“

„Kuule, rott, ega siin päid kiilaks ei aeta?“ küsib karu.

„Ise oled rott!“ uriseb rotiks kutsutu. „Mina olen siil!“

Nii porised! Ruttu mustad riided pesumasinasse!

Aga mis Murist saab? Tema ju kasukat pesumasinasse panna ei saa.

Ja koertešampoon sai eelmise kord otsa...

Aga kasutame ema oma.

Ema šampoon "Kuldne lainetus"

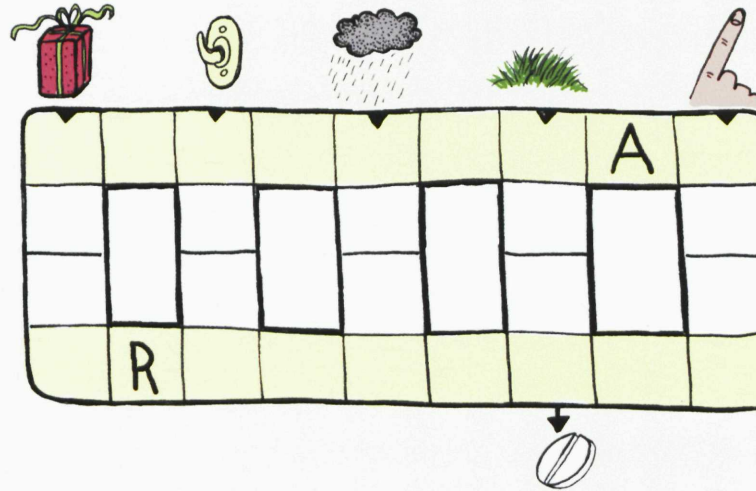
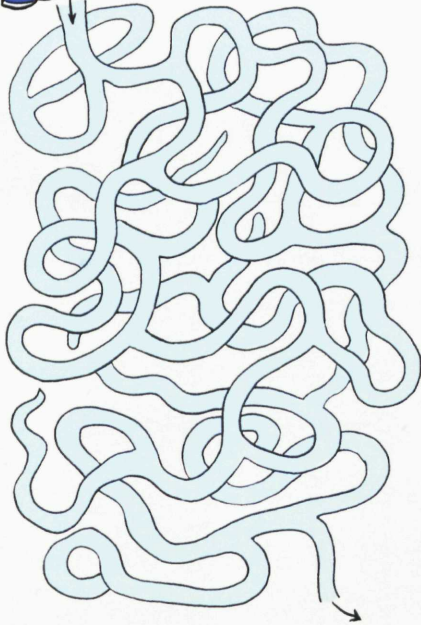
Koer on üleöö oma perenaise nägu läinud!

Oleme jah viimasel ajal samal lainel.

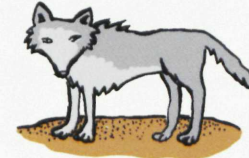
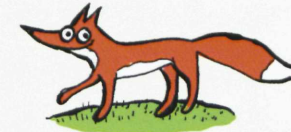
Lõpp

Aita Mikul laeva ujutada!

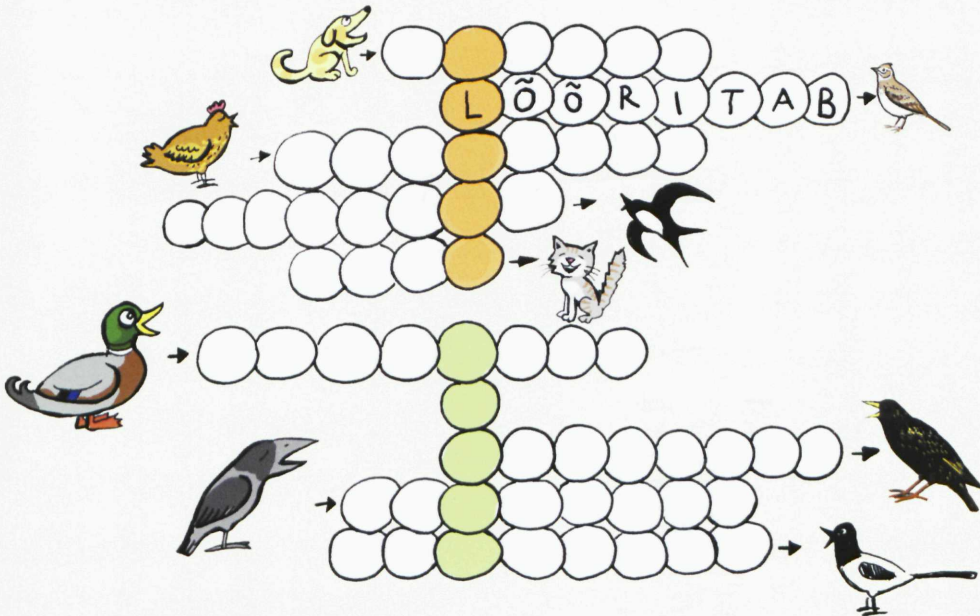

Lahendades ristsõna, saad teada, mis on hundi ja rebase rahvapärane nimetus.

Lego auhinna võitsid Erik Vabrit Kilingi-Nõmmelt ja Karl Erik Laas Tartust.

Kui kirjutad ringidesse, kuidas häälitsevad need linnud ja loomad, saad teada, mis juhtub 21. märtsil.

Ühenda numbrid ja tähed!

Joonistanud Elina Sildre

Tähekesse toimetus ootab vastuseid 20. märtsiks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja meisterdamiskomplekt!

VEEBRUARIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON KERTU NÕMM HAABNEEMELT. PALJU ÕNNE!

HEAD EMAKEELEPÄEVA JA ILUSAT KEVADE ALGUST!

Lasteraamatutegelasi joonistasid 4-aastane Emma, 4-aastane Johannes ja 10-aastane Anni Tallinnast.

HIND 15 KROONI

